

**การสำรวจพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา
สาขาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา**

Behavior survey Disciplinary offenses of students

Police Administration Branch Suan Sunandha Rajabhat University.

กฤตณัฐ สุขสุภี¹ วันจักร น้อยจันทร์

Krittanut Suksupee Wanchak Noichan

บทคัดย่อ

การศึกษาวินัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัย มหาวิทยาลัยของนักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยมหาวิทยาลัยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ จำนวน 400 คน มาจากการใช้สูตรการคำนวณขนาดประชากรคือ สูตรของ W.G Cochran ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Simple Random Sampling) และแบบบังเอิญเจอ (Accidental sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (frequencies) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) One Way ANOVA และ Correlation

จากการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยอยู่ในระดับที่น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.69$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาแต่งตัวผิดระเบียบตามกฎของมหาวิทยาลัยมากที่สุด ($\bar{X} = 2.78$) รองลงมา นักศึกษามีพฤติกรรมทุจริตในการสอบ ($\bar{X}$

¹⁻² มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suan Sunandha Rajabhat University

Corresponding author, e-mail: krittanut@gmail.com, Tel. 088-1404789

=2.15) และนักศึกษาเคยมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทภายในมหาวิทยาลัย ($\bar{X}$ =1.72) ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกระทำความผิดจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิฐานะ เพศ นั้นไม่แตกต่างกัน และการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกระทำความผิดจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้าน ระดับชั้นการศึกษา อายุ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : พฤติกรรม, การกระทำผิด, ระเบียบวินัย

Abstract

This research aims to 1) Study the behavior of the university disciplinary offenses among students in the police administration department. Suan Sunandha Rajabhat University 2) Compare the behavior of the offenses of the university discipline classified by personal factors. The researcher determined the sample group in this study, consisting of 394 students of police administration, using the formula for calculating population size, is WG Cochran's formula. The samples were obtained from simple random sampling and accidental sampling. The research tools were opinion questionnaire. The statistics used for data analysis were Content analysis, Percentage, Frequencies, Mean, Standard deviation, One Way ANOVA, and Correlation. The study found that the behavior of the disciplinary offenses was at a low level ($\bar{X}$ =1.69). When considered individually, it was found that Most students dress in violation of the rules of the university ($\bar{X}$ =2.78). Followed by the students who exhibit fraud behavior ($\bar{X}$ =2.15). And the students used to engage in controversy within the university ($\bar{X}$ =1.72), respectively. The comparison of offense behaviors classified according to personal factors in domicile gender were not different. And a comparison of the offense behaviors classified by personal factors in There was a statistically significant difference in age education level at 0.05.

Keywords: behavior, Offense, Discipline

บทนำ

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาระดับสูงที่มีความสำคัญต่อการตอบสนองความต้องการของสังคมและประเทศชาติเพราะเป็นแหล่งที่มุ่งพัฒนากำลังคนในระดับวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงในสาขาต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัยเพื่อค้นคว้าหาความรู้ การบริการทางวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สำหรับการผลิตบัณฑิตซึ่งนับเป็นชุมทรัพย์ทางปัญญาของสถาบันอุดมศึกษาต้องอาศัยกระบวนการหรือกลวิธีที่มีความสลับซับซ้อนและต้องมีความพร้อมทั้ง ฝ่ายสถาบันและฝ่ายนักศึกษา เพื่อช่วยให้บัณฑิตพร้อมซึ่งความรู้ความสามารถ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ จึงจะเป็นบัณฑิตที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง (สำเนาวิ ขจรศิลป์, 2539 : 1)

การประพตติผิดวินัยเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดผลเสียแก่ผู้ประพตติผิดและยังมีผลกระทบต่อบุคคลอื่น ต่อองค์กรและสังคม ซึ่งการประพตติผิดวินัยนักเรียนเป็นปัญหาสำคัญที่ครูอาจารย์ บิดามารดา หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องจะต้องศึกษาสาเหตุของการประพตติผิดวินัยของนักเรียน เราต้องยอมรับว่าทั้งในอดีตและปัจจุบัน สังคมไม่อาจสามารถตอบสนองความต้องการของทุกคน ด้วยเหตุนี้การกระทำที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขของสังคมที่เกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย ปัญหาสำคัญของการขาดระเบียบวินัยของสังคมมักปรากฏออกมาในลักษณะการทำความสกปรก และความเสียหายแก่สาธารณสถาน การไม่เคารพกฎเกณฑ์ของสังคมการใช้คำสั่งและความรุนแรงมากกว่าใช้เหตุผล การทะเลาะวิวาท การก่ออาชญากรรม ในสังคมโรงเรียนนักเรียนขาดระเบียบวินัยออกมาในรูปของการขาดเรียน มาสาย หนีเรียน การแต่งกายไม่สุภาพ การประพตติไม่เหมาะสม ขาดคุณธรรมจริยธรรม การมั่วสุมในสถานที่ไม่สมควร เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทุกฝ่ายจะต้องรับผิดชอบ ควรตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนในการร่วมมือกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น (ปราณี สุวรรณฉวี, 2554, หน้า 26)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมการกระทำผิดว่านักศึกษา มีพฤติกรรมในการทำผิดระเบียบวินัยอยู่ในระดับใดและการเปรียบเทียบตามปัจจัยส่วนบุคคล นั้นมีผลต่อพฤติกรรมการทำผิดระเบียบวินัยอย่างไรเพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและ ช่วยให้นักศึกษามีพฤติกรรมในสังคมได้ดีขึ้น

1. พฤติกรรมทางอาชญากรรมสามารถเรียนรู้กันได้คือพฤติกรรมทางอาชญากรรม มิใช่เป็นการถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์แต่เกิดจากการเรียนรู้และฝึกอบรม บุคคลที่มีได้รับการ ฝึกอบรมให้ประกอบอาชญากรรม จะไม่ได้รับการถ่ายทอดพฤติกรรมทางอาชญากรรม

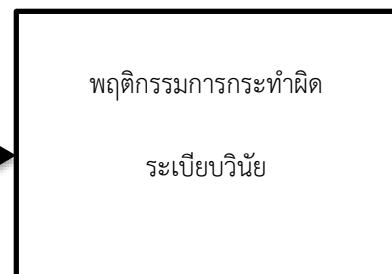
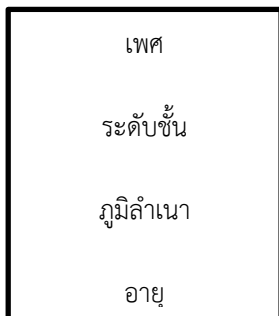
2. พฤติกรรมทางอาชญากรรมเรียนรู้ได้จากบุคคลอื่นโดยกระบวนการติดต่อ กระบวนการติดต่อดังกล่าวนี้เป็นได้ทั้งการอบรมสั่งสอนได้พบเห็นหรือรับรู้จากคำบอกเล่าสืบต่อกันมา รวมทั้งการเลียนแบบจากวิธีการต่าง ๆ ต่อกันอย่างใกล้ชิดภายในกลุ่ม การติดต่อโดยผิว เฝินหรือการพบปะชั่วคราวครั้งชั่วคราว ไม่ใช่ปัจจัยสำคัญของการถ่ายทอดพฤติกรรมทาง อาชญากรรม

ทฤษฎีของ ซัทเทอร์แลนด์ สรุปได้คือ คนที่กระทำผิดเพราะเรียนรู้พฤติกรรมของ อาชญากรจากผู้ที่สนิทสนมคุ้นเคยเป็นเวลานานจนผู้ที่เรียนรู้มองเห็นว่าสิ่งผิดกฎหมายเป็นสิ่งที่ ถูกต้อง ทำให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องเทคนิค แรงจูงใจ วิถีหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง และทัศนคติ ต่าง ๆ ในการกระทำผิด

กรอบแนวคิด

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาจำนวน 400 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 200 คน

ทั้งนี้โดยใช่วิธีการเชิงสำรวจ (Survey Research Method) ซึ่งในแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยในกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตัวเอง (Self – Administration)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนหน่วยของประชากร

e = ความคาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ที่ระดับ 0.05

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม โดยสร้างขึ้นเองและปรับปรุงจากแบบสอบถามอื่น ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันตามความเหมาะสม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ภูมิลำเนา และระดับชั้นปีของนักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยของนักศึกษา สาขาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะ มาตรฐานประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งมีคำถามรวมทั้งหมด 10 ข้อ โดยมีการวัด 5 ระดับ และเลือกตอบได้เพียงข้อเดียว

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บข้อมูลจากนักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจโดยการลงพื้นที่ในการแจกแบบสอบถามด้วยตนเองให้ครบตามจำนวน 200 ชุดตามที่กำหนด
2. เมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถาม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ทางสถิติด้วยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ โดยใช้สถิติแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) จำนวน (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ในการนำเสนออธิบายลักษณะของประชากร นอกจากนี้มีการใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เพื่อทดสอบพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจโดยใช้สถิติวิเคราะห์แปรปรวนทางเดียว t-test สำหรับสองกลุ่มและ One Way Anova สำหรับประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม ถ้าพบความแตกต่างใช้เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการ (LSD)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาที่สุ่มได้จำนวน 200 คน ประกอบด้วยเพศชาย 58 คน เพศหญิงจำนวน 142 คน และระดับการศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 60 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 58 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 48 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 34 คน

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.69 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาแต่งตัวผิดระเบียบตามกฎของมหาวิทยาลัยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.78 รองลงมา นักศึกษามีพฤติกรรมทุจริตในการสอบมีเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.15 และ นักศึกษาเคยมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทภายในมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.72 ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตัวแปร	กลุ่ม	($\bar{X}$)	t/F	Sig.	คู่ที่แตกต่าง
เพศ	(1) ชาย	1.84	2.75	0.28	(1)>(2)
	(2) หญิง	1.63			
ระดับชั้นปี	(1) ปี1	1.45	11.31	.000	(1)<(2)(3)(4) (4)>(2)(3)(1)
	(2) ปี2	1.60			
	(3) ปี3	1.86			
	(4) ปี4	1.94			
อายุ	(1) 19ปี	1.45	11.28	.000	(1)<(2)(3)(4) (4)>(3)(2)(1)
	(2) 20ปี	1.60			
	(3) 21ปี	1.86			
	(4) 22ปี	1.94			
ภูมิลำเนา	(1) เหนือ	1.61	.411	.801	(1)(4)<(5)(3)(2) (2)>(3)(5)(4)(1)
	(2) กลาง	1.71			
	(3) ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.75			
	(4) ตะวันออก	1.61			
	(5) ใต้	1.68			

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยจำแนกตามเพศ พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.281 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือกลุ่มตัวอย่าง เพศชายและเพศหญิงมีส่วนร่วมพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยจำแนกตามระดับชั้นปี พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ นักศึกษามีช่วงระดับชั้นปีที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยที่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยจำแนกตามอายุ พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ นักศึกษามีช่วงอายุที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยที่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยจำแนกตามภูมิภาค พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ .801 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ นักศึกษามีภูมิภาคที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยที่ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การสรุปผลการศึกษาวิจัย ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่า พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.6955 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาแต่งตัวผิดระเบียบตามกฎของมหาวิทยาลัยมากที่สุดค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.78 รองลงมา นักศึกษามีพฤติกรรมทุจริตในการสอบมีเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.15 และ นักศึกษาเคยมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทภายในมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.72 ตามลำดับ

การสรุปผลการศึกษาวิจัย ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่(2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี ภูมิภาค เพศ นั้นไม่แตกต่างกัน และการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกระทำผิดความผิดจำแนกตามปัจจัย

ส่วนบุคคลด้าน ระดับชั้นปีการศึกษา อายุ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีข้อค้นพบที่เป็นประเด็นและสาระสำคัญเชิงวิชาการที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยของนักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวที่มีการอบรมสั่งสอน ปลูกฝังให้โดยเพศหญิงจะมีความอ่อนน้อม เชื่อฟังคำสั่ง แต่งกายถูกต้องตามกาลเทศะและปฏิบัติตามระเบียบได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับคำกล่าวของ อารี พันธุ์มณี (ม.ป.ป.: 39) ได้กล่าวว่า เพศชายมีความหนักแน่นทางความคิด มีลักษณะการแสดงออก ความเป็นตัวของตัวเอง และเชื่อมั่นตนเอง ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่มีความอ่อนน้อม เชื่อฟังปฏิบัติตามคำสั่งสอน และกฎเกณฑ์ต่างๆ ได้ดีกว่าเพศชาย

พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีช่วงระดับชั้นปีที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยที่แตกต่างกัน การเรียนรู้ที่จะกระทำผิดนั้นการที่ในนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นการเพิ่งเริ่มเข้ามาสู่สังคมและได้เจอเพื่อนใหม่จึงทำให้การทำผิดนั้นยังไม่กล้าที่จะทำผิด โดยจะเห็นได้ว่าเมื่อระดับช่วงชั้นปีที่มากขึ้นการทำผิดยิ่งเพิ่มขึ้น อาจเป็นเพราะการเรียนรู้ที่จะกระทำผิดนั้นมาจากการคบเพื่อน เมื่อมีเพื่อนที่ดีก็จะพาไปในทางที่ดีและมีเพื่อนที่ไม่ดีก็จะพาไปในทางที่ไม่ดี โดยสอดคล้องกับตามทฤษฎีการคบหาสมาคมกับผู้ที่พฤติกรรมเบี่ยงเบน (ซัทเธอร์แลนด์ 1960) ได้กล่าวถึงแนวโน้มการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและการกระทำผิดขึ้นอยู่กับการคบหาสมาคม กล่าวคือ ถ้าไปคบหาอยู่ในหมู่มคนดีก็จะมีพฤติกรรมตามกลุ่มนั้น ในทางตรงกันข้ามหากบุคคลนั้นไปมั่วสุมอยู่ในกลุ่มคนชั่ว บุคคลนั้นก็จะเรียนรู้พฤติกรรมของคนชั่ว และยังเชื่ออีกว่า คนที่มั่วสุมกับคนกลุ่มใดก็จะมีพฤติกรรมตามกลุ่มนั้นไปในที่สุด

กลุ่มตัวอย่างนักศึกษามีภูมิลำเนาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ไม่ว่านักศึกษามีภูมิลำเนามาจากที่ใดในการที่จะกระทำผิดนั้นอาจมีผลมาจาก สภาพแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว และสภาพสังคมที่นักศึกษาพบเจอ โดยสอดคล้องกับ ซัทเธอร์แลนด์ และเครซี่ (Sutherland & Cressey, 1955 p. 125) ได้เสนอว่าครอบครัวอาจก่อให้เกิดปัญหาการกระทำผิดได้ โดยผ่านกระบวนการ 5 อย่างซึ่งเกี่ยวพันซึ่งกันและกันดังต่อไปนี้คือ 1. ในครอบครัวมีตัวอย่างที่ไม่ดี ทำให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งเหล่านี้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ก่อให้เกิดทัศนคติ ค่านิยม หรือแบบแผนความประพฤติที่ไม่ดี และความประพฤติที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ ซึ่งนำไปสู่ปัญหาการกระทำผิดในที่สุด 2. ชั้นสังคมของครอบครัวและถิ่นที่อยู่ของครอบครัวจะเป็นเครื่องกำหนดอัตราการกระทำผิดของเด็ก กล่าวคือเด็กที่อยู่ในถิ่นที่เป็นพาลเกร มีกิจกรรมไปในทางละเมิดกฎหมาย มีโอกาสคบเพื่อนเสเพลจะมีอัตราการกระทำผิดมากกว่าเด็กที่อาศัยอยู่ในถิ่นที่ไม่ค่อยมีปัญหาทางสังคม 3. ครอบครัวเป็นสิ่งที่กำหนดเกียรติภูมิของเด็ก เขาจะค่อย ๆ เรียนรู้ว่าคุณค่าที่นำเลื่อมใสศรัทธานั้นเป็นเช่นไร ถ้าเด็กเกิดไปนิยมชมชอบคนที่ชอบละเมิดกฎหมายและมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดด้วย โอกาสที่จะเสียคนก็ง่ายเข้า 4. ถ้าภายในครอบครัวไม่ราบรื่น ไม่เป็นสุข ไม่น่าอยู่ เด็ก ๆ ก็จะออกไปหาสิ่งชดเชยทดแทนนอกบ้าน ซึ่งถ้าเด็กไปถูกเพื่อนเสเพลชักจูง โน้มน้าวให้กระทำผิด เด็กก็จะกลายเป็นเด็กเกเรไป 5. ครอบครัวเพิกเฉยหรือไม่สามารถอบรมสั่งสอนให้เด็กเคารพต่อกฎหมายหรือปกป้องเด็กมากเกินไป ทำให้เด็กได้ใจ ทำอะไรตามใจตนเองและไม่คุ้นเคยกับกฎเกณฑ์ของสังคม ทำให้เด็กกลายเป็นเด็กที่ก้าวร้าวหรือเด็กเกเรไปในที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบในการวิจัย ตามที่ผู้วิจัยได้สรุปเสนอไว้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 จากผลวิจัยที่พบว่าพฤติกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยอยู่ในระดับน้อยที่สุดในครั้งนี้ควรส่งเสริมความเข้าใจโดยการจัดอบรมเรื่องความมีวินัยในตนเองให้แก่นักศึกษาเพื่อนเพิ่มความเข้าใจและทราบในกฎระเบียบมากขึ้น

1.2 จากผลวิจัยที่พบว่าพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยมากที่สุดคือ เรื่องการแต่งกาย ดังนั้นควรส่งเสริมให้มีการเสริมแรงหรือการลงโทษสำหรับการปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัดเพื่อที่นักศึกษาจะกล้าทำผิดน้อยลงมากกว่าเดิม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดระเบียบวินัยของนักศึกษานักศึกษาสาขาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้มีการให้ศึกษาอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้นผู้วิจัยเห็นควรให้มีการดำเนินการในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดระเบียบของมหาวิทยาลัย
2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์ที่

เกี่ยวข้อง

เอกสารอ้างอิง

ชาย เสวีกุล. (2517). *อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,

ปราณี สุวรรณฉวี. (2554). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียนของโรงเรียนวัด*

สุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 3.

พรชัย ชันดี. (2553). *ทฤษฎีอาชญาวิทยา: หลักการ งานวิจัย และนโยบายประยุกต์*. พิมพ์ครั้งที่

1. กรุงเทพฯ: หจก.สุนทรพิไล่ม.

ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาว่าด้วยวินัยนักศึกษา (พ.ศ. 2555)

สำเนา ขจรศิลป์. (2539). *มิติใหม่ของกิจกรรมนักศึกษา 1 : พื้นฐานและบริการนักศึกษา*.

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุดสงวน สุธีสร. (2547). *อาชญาวิทยา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

แสง บุญเฉลิมวิภาส. (2539). *โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอนคณะนิติศาสตร์*.

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

